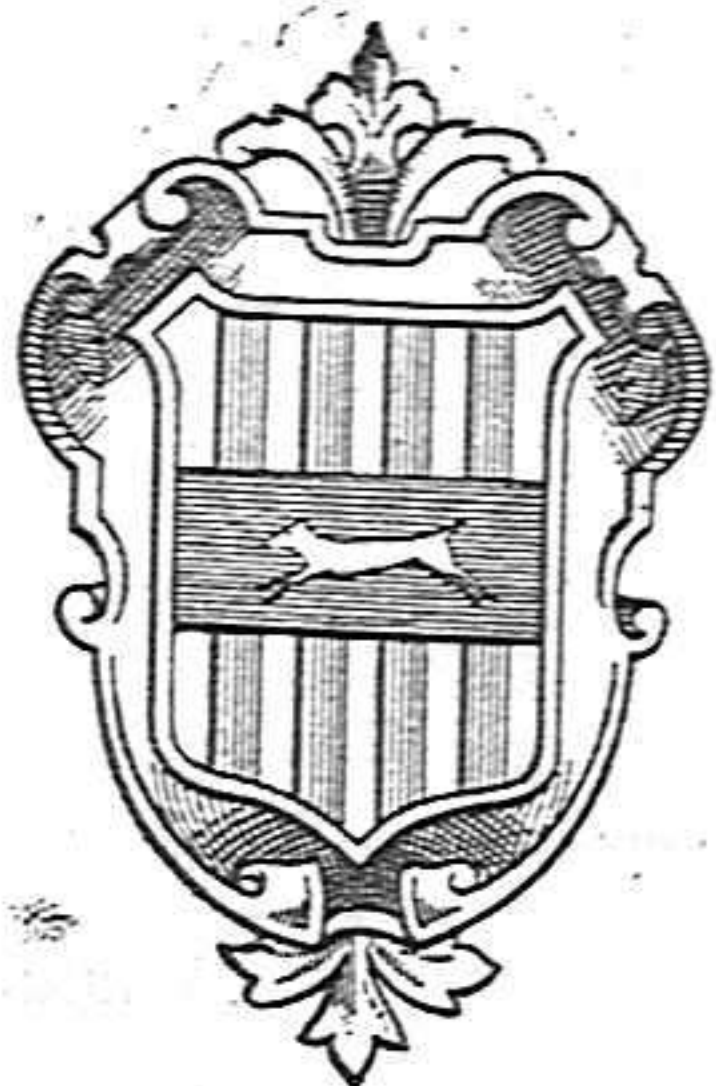

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any II

SETMANARI POPULAR
INCA 8 DE GENER DE 1916

Núm. 54

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

Per la DIADA de la LLENGUA Catalana

LA NOSTRA LLENGUA

Entusiasta, fervent i casi dirè condigna ha resultada la Diada de la Llengua Catalana. De per totes les encontrades de nostra terra s'aixecà dissapte passat una sola aspiració, un sol anhel, el de realisar un acte, aont part demunt tot, s'hi poguès traslluir un desagravi a lo que més estimam, a la nostra Llengua, per les iròniques, i nècies apreciacions a ella pertanyents, fetes recentment en lo Senat espanyol pel diputat Royo i Villanova.

El qui hagui tengut ocasió de fulletjar la premsa catalana i principalment la barcelonina, haurà pogut de veres admirar a tot un poble, unit en concert patriòtic, per enaldir la seva Llengua nadiua.

I la nostra ciutat, en bon hora per ella, ha volgut unir-se també an aquest moviment de patriotisme i de cultura i ha volgut demostrar així que es recorda encara que de nostra estimada Illa de Mallorca, una de les regions de Catalunya, ella n'és de les seves filles majors... Bastava idò, que el nostro modest setmanari, invitant-la a la vetlada del dia de cap d'any passat, li fes veure qu'es tractava de mostrar cara per una cosa nostra, perque e-la sabés respondre, hi com així heu feu, amb una assistència selecte i numerosa. Amb dita vel·lada, tal volta uns dels poquíssims actes que s'han celebrat a Mallorca en tal sentit, quedà establerta, amb dolça correntia d'amor i germanor, una mútua compenetració de idees i aspiracions entre noltros i germans nostres que viven més allà de la mar, d'aquest troç de mar que si separa terres i pobles, no separa els cors que beteguen al unison i suspiren per idèntiques reevindicacions.

Molt bé per nostra ciutat! Actes de la mena del celebrat el passat dissapte, sempre seràn dignificats per ella. I sobre tot, el seguir i imitar a germans majors, germans de sanc i de rassa i de tradició i de historia, sempre serà per noltros una carrera gloriosa...

Certament porem creure, doncs, que amb la Diada de la Llengua catalana quedà condignament, repetim, posat en el seu

lloc el Verb de Catalunya.

Si no fos un poc irreverent i e-hi hagués més paridat, podríem molt bé exclamar amb l'«*oh felix culpa!* agustinià. Perque e-hu ha estada per nostra Llengua, ben profitosa aquella tristíssima sopegada d'En Royo! E-hu ha estada ben eficaç per despertar entusiasmes i sentiments que ès molt bò reviscolin de tant en quant.

I tant de bò que això li servís de lliçó an aquest bò d'En Royo i a tants de *Royos* com se passetgen pel món!

A voltes els pobles i les regions demostren tenir més ciutadania i civisme que els de dalt. I aixís ha resultat amb el cas aquest. Catalunya, gelosa com el qui més, de la seva Llengua, no ha pogut consentir veure menyspreuada a la que forma part integral de la seva personalitat: Una llengua indiscufiblement propia com la nostra, autònoma, riquíssima en sons i lèxic, parlada avui per més de quatre mil·lions d'homos i de prosàpia antiga i respectable, està part damunt ses ironies i prevencions d'un simple diputat, encara que vestesqui levita i ostenti s'acta.

I per cert que no hagués arribat a desbarrrar contra nostra Llengua, en les seves escatimacions, aquest bó de *Royo*, si hagués recordat unes paraules, per cert molt ben dites, no fá encare nou anys en el mateix Temple de les lleis, per l'eminent Ramón Nocedal, que's demostrà un poc més equilibrat que ell.

No porem substreure-mos de trascriure-les aquí, sense traduir-les de la llengua de Castella, perque no desmeresquin en lo més mínim.

«Porque estos principios—digué En Nocedal—de centralización material y discordia moral que ahora se usan, no hay sino que abrir los ojos para verlo, dividen, destrozan, despedazan a las naciones en sectas, clases y bandos enemigos; pero el principio regionalista, con el espíritu religioso por vínculo de unión, al contrario, de diversos y enemigos reinos hizo una nación tan grande como la antigua España. I en lo porvenir ¿quien no ve los beneficios que a España podría reportar el sistema regionalista?»

I després dirigint-se a la fracció regionalista del Congrés, continuà diguent: «Señores regionalistas; ya os lo he dicho: Soy partidario de que *hablen su propia lengua* todas las regiones que la tengan especial; quiero que *me habléis en catalán y que no me aborrescais en castellano.*»

I ara En Royo, si ès confrare que prengui candela.

Lo que importa idò, ès educar-nos en un bon sentit de patriotisme, agermanat amb la religió.

No e-hi ha que oblidar-ho. Ademés del sacrifici, que sempre existeix en noltros, de nostra consciencia i del honor que «ès patrimoni de l'àr.ima, i l'ànima ès sols de Deu», hem de contar amb un altre sacrifici, el sacrifici pels nostros devers de patriotisme.

I no e-hi ha cap dupte, la Llengua ès el millor regulador d'aquests sacrificis...

Estienn-la per tant i no femem que amb això, desmembrem ni rompem l'unitat nacional.

Parlant nostra Llengua—ha dit un gran pensador—farem més Patria i farem més Espanya.

Perque el dia que brilli el pensament de tots els espanyols en les més variades i característiques formes; el dia que floreixin més la literatura i llengues regionals, arre'lades fundament en les tradicions i en la història; el dia que siguem més espanyols, més catalans a Catalunya i més castellans a Castella, constituint així no una unitat centralista, amalgàmica, impossible, sino una unitat armoniosa i factible, aquest dia Espanya ha de ser gran...

J. A Pvre.

Inca 8—1—16.

LA LLENGUA MATERNA

Noble parla benvolguda,
dolça y antiga llenguadoch,
tots te creuen abatuda
y tu encara alenes foch!

Vina a refrescar mos llavis,
llengua apresada en el breçol;

si't menyspreuen inflats sabis,
no es post per tu encara'l sol!

Si ets esquerpa, y breu foria,
comportívola ets y suau;
als fills borts que't creuen morta,
crida y digals: Escoltáu!

Enrevoltat del bon poble
lo temps passat cantaré,
y'l ressò de ta veu noble
dins cada pit sentiré.

Que si ara escarnida y muda
t'engeguen de la ciutat,
trepitjada y desvalguda
des que'ls reys t'han oblidat,

Ilavres rejonenida
recobraràs tes colors,
per viure sempre enalida
ab l'amor dels trobadors.

¡Com anyor, Mallorca, l' dia,
dels meus jorns lo més bonich,
qu'eix mantell de poe' fa
qu'entreguayt, ta gloria abrich!

Mes, ay Deu! en nostre idioma
¿qui hi pot texir tal mantell?
hont es l'enlaurada ploma
que ses glories renovell?

Tret d'aquells pòchs qui l'alaben,
ens volerlo estudiar,
tots confessen que no'l saben
y'l goson critiquejar.

Nostre desastruch llenguatge
tres centuries fa que's veu
que'ls forans ne fan ultratje
y'ls de casa'n fan menyspreu.

Des qu'en sa trista orfanesa
l'exilaren del Palau,
pels camps viu a la pagesa,
per les ciutats viu esclau.

Mesquineta desvalguda,
dolça llengua ¿qui't coneix?
l'ufaner que't van ajuda
t'endogala y t'envileix.

Quants pòchs són els que't cultiven
y'ls que t'escarnexen quants!
fins tos poetes te priven
dels mots propis en llurs carts.

L'idioma oficial mena
la mà qu'en el nostre escriu,
fentli dringar la cadena
que'l pensament du catiu.

Lo llenguatge ardent y ll'ure
qu'en ahona'l català,
¿per qué hà segles s'ha d'escriure
estrafentne'l castellà?

Per vèncer tants grans obstacles,
hont es l'elet trobador?
mester fora un dels miracles
que feya lo Salvador.

Sols Ell pot girar l'estrella
de nostre parlar natiu
si volgués dir a la orella
de les gents sordes: Ohíu!

Digau *Ephpheta* al corage
de l'ignorant multitud
y cobrarà son llenguatge
mon trist poble sort y mut.

Cap nació pot dirse pobra
si per les lletres reneix:
poble que sa llengua cobra
se recobra a sí mateix.

MARIAN AGUILÓ.

Diada de la llengua

Impressió

Amb solemnitat extraordinària hem celebrada la Diada de la Llengua catalana organitzada per la Redacció de LA VEU D'INCA. La realitat de la festa ha superat a les més afalagadores esperances.

No hu creuràn els amics de fora, que antany encenien fogarons an als cims de les nostres montanyes per emblema el regionalisme mallorquí. No creuràn que aquí les llevorettes hagin grellat i que'l foc sagrat de la patria escaufi cors de joventut brivada. No creuràn amb los entusiasmes i aplaudiments d'un públic que se'identificava amb les filigranes llenguístiques d'uns oradors, joves sí, però que desentranyaven tot el nivell de matèries bellament fractades per ells, i que per la seva fessió són mirades amb certa prevenció. No creuràn que nostros joves, al recitar poesies dels grans Mestres, fessin vibrar tot l'entusiasme de cosa fonament sentida, arribant a formar-se una atmòsfera de tibior catalanesca com mai s'havia sentida a Mallorca.

Efectivament. Allò no pareixia un acte celebrat a Mallorca i menys a Inca. Dins la mateixa Barcelona no hauria estat nota discordant nostra patriòtica festa. No recordam cosa igual: ni an els Jocs Florals mallorquins hem vists honraments tant encobidors i entusiastes per la parla i literatura catalanes. No, no hi hauria fet mal paper Mossèn Aguiló amb lo seu discurs sobre la raó de esser del regionalisme de Catalunya, social, literari, científic i artístic, que tendeix al millor perfeccionament de les coses que l'integren. No, no haurien estat una eloqüència xorca, dins la gran urb, els parlaments d'En Caimari i d'En Estelrich que, amb l'amor d'una cosa benivolguda, es desafiaven a veure qui diria més filigranes i cantaria més glories de la Llengua catalana, desfent tots els arguments i obgeccions que's solen fer contra ella, i fent resaltar la necessitat de que sia ensenyada a les escoles.

Mirau que'm diguè una persona de regionaguda cultura: Jo crec que voltro, regionalistes, estau xifrats per vosra idea. Mes és cert que aquests joves caven fondo i que mos han dites unes coses tant noves i belles que un no's pot sustreure a la seva lògica poderosa.

¡Ai, idò!... Així parlen els qui miraven la festa amb certa prevenció.

Tots els nombres tengueren el geient plàcid de la Mare terra. El cant no desdiguè de l'oratoria, i les cançons catalanes, com esbarts

de coloms de nostres montanyes, volaren airovement per l'ampla sala, donant gran esplendor i solemnitat a la festa de la Llengua, gracies a l'Escolania seràfica i altres elements que hi prestaren son concurs.

Fonc una nota molt simpàtica la presència, que per delegació del Sr. Bal·le, ostentava el distingit Misser i Secretari de l'Ajuntament D. Josep Siquier, persona que simpàtica amb nostros ideals i actuacions.

Nostros en quedarem satisfets de la Diada de la Llengua Catalana a Inca. Somiam un regionalisme catòlic i tot lo que mos rotajava feia cara d'esser-ho. Un jove sacerdot que'n parla encoretjadament; uns joves d'estudi i uns religiosos que hi prestaven son concurs; un públic que conserva les tradicions i les usances de l'avior, de canostra, dins una casa social catòlica: tot això alegrava nostros esperit i lo trasportava amb les emocions més pures, tantes voltes amargat per les corrents, vengudes de fora casa, que volen empeltar a nostros poble el virus d'un exotisme mal-sà que fan els homes febles i d'una impersonalitat que fa plorera.

La nostra festa pot considerar-se com el primer acte públic fet a Mallorca adreçat a homenatjar la Llengua catalana, i d'això n'estam orgullosos, això ens dona coratge per cultivar cada dia més la llengua materna i publicar nostros periodiquet, que amb un nom o altra, ja mereix per la seva edat, anar vestit de llarg, per entrar a una joventut plena d'energies i de nobles afanys.

Tot sia per bè de la Llengua catalana i de la Mare pàtria.

M. DURAN.

EL Dr. SARDA SALVANY

Dia 2 va morir a Sabadell el venerable sacerdot i eminent publicista doctor D. Feliu Sardà i Salvany, prevere; després d'una llarga i cristiana vida dedicada per complet a la caritat i a la propaganda catòlica.

Era el finat una de les figures de més relleu de la clerecia catalana. Home de gran talent i d'altíssimes virtuts, escriptor brillantíssim, propagandista incansable i apòstol decidit i abnegat de tota ampressa noble, el seu nom i les seves obres havien traspassat les fronteres, obtenint en tot Europa i en les Amèriques un mereçut prestigi.

L'obra verament prodigiosa que l'il·lustre difunt va realitzar en el seu pas per la terra, és d'aquelles que difícilment pot resumir-se en una nota necrològica.

Des de la revolució de Setembre, època en que va començar a actuar en la vida pública amb una intensitat meravellosa; fins al dilluns d'aquesta setmana, que va dedicar-lo a retocar un dels seus darrers volums de propaganda; les activitats del doctor Sardà no varen minvar ni un instant. Es compten per centenars i milers els llibres i fulles de pietat que ha produït la seva ploma.

En els dies més agitats del 68 i tot just sortit del Seminari, va començar la publica-

ció d'una serie de folletons que, amb el títol general de «Biblioteca ligera para uso de todo el mundo» i tractant qüestions religioses relacionades generalment amb les especials circumstàncies d'aquella època, van propagar-se ràpidament per tots els indrets d'Espanya.

La Llibreria Catòlica del carrer del Pi, de Barcelona, fundada pel difunt propagandista, ha treballat anys i anys exclusivament en la edició dels seus llibres i en la de la «Revista Popular», que va fundar i va dirigir fins el dia de la seva mort. Els beneficis quantiosos que produïa la seva tasca, eren destinats a noves edicions que s'enviaven als prelats d'Amèrica, amb els quals mantenia una constant relació.

I així va seguir tota la seva vida l'illustre propagandista. Moltes de les seves obres, com «El apostolado seglar» i alguns dels seus discursos pronunciats en entitats catòliques i en certàments literaris, varen tenir una forta ressonància, i d'una manera especial «El liberalismo es pecado», que va ésser traduït en tots els idiomes i del qual s'han fet nombroses edicions.

Ell ha estat per espai de més de mig segle el propagandista popular per excel·lència; el Balmes popular com se l'ha anomenat tantes vegades. Es també digne de remarcar-se la seva exposició castiça, àgil i vivicíssima del seny i el sentiment popular de la Religió.

Els Sants Pares Pius IX, Lleó XIII, Pius X i Benet XV l'havien distingit amb proves de veritable afecte; dirigint-li nombrosos autògrafs; i els dos primers i Benet XV li havien fet generosos presents.

Home de gran modestia i coneixedor de quina era la seva missió, va refusar per dues vegades la mitra que li era oferta. Quan els catòlics espanyols, amb els Prelats al cap varen rendir-li públic homenatge, va fer-ne oteriment al Vaticà. Quan darrerament, amb motiu de celebrar les seves bodes d'or sacerdotals, per iniciativa dels seus compatriotes va pensar-se amb un acte públic per a celebrar aquella data, va refusar-lo públicament i amb gran energia. No va poder privar, però, que de tots els indrets i seguint indicacions dels Prelats, se li dirigissin milers de cartes felicitant-lo.

El seu esperit de caritat era inagotable. Ell va fundar el «Restaurant de Sant Josep» a donar menjar als que patien fam, i el «Basar del Poble» per vestir els despullats; i per a donar alberg als pobres avis que corrien desamparats per la terra, va convertir, fa prop d'una vintena d'anys, la seva casa-palau en Asil, i va dedicar-hi tots els seus cabals, consagrant-se per complet als vells asilats, cuidant-los i amorosint-los, passant així la darrera part de la seva vida convertint en Vicari dels pobres.

Abans d'acabar aquestes notes volem deixar consignat el seu esperit catalanesc. Ell va imprimir-lo d'una manera ben eloqüent fa més de quinze anys, en la seva obra «Religió i Regionalisme». Des d'aleshores quasi tota la seva correspondència va redactar-la en català. Els seus discursos

a l'Academia Catòlica de Sabadell, tots són catalans; les seves famoses conferències quaresmals, tots els anys han estat catalanes. Al seu despaix de treballs hi tenia tots els llibres dels nostres grans poetes i publicistes.

D. E. P. el virtuós sacerdot i eminent publicista, la mort del qual produirà segurament un general condol entre tots els catòlics de nostra terra i de tot Espanya.— I. C. D.

JOVENTUT MAURISTA

Els rumors que recullirem s'altra dia referents a si se fractava de disoldre «La Joventut Maurista» no han tengut confirmació, puix, al contrari, sabem de bona tinta que dita societat seguirà avant, amb el fi de fer política sana i profitosa p'el poble.

L'illustre ex President del Consell de Ministres Sr. D. Antoni Maura Montaner ha contestat an el missatge que li dirigí la Directiva de dita associació, amb els següents termes:

«Madrid 31 Diciembre 1915.

Sres. D. Miguel Pujadas y D. José Oliver, Inca.

Muy distinguidos Sres. míos: Recibo su amable carta felicitándome en nombre de la Juventud adicta de Inca por mis recientes declaraciones, y agradezco á V.V. y a todos sus compañeros el concurso que en esta ocasión me reiteran. Con libertad de acción que antes no tenía estoy resuelto ahora a trabajar por el éxito de la política que simbolizo; y como este éxito ha de ser principalmente obra colectiva de abnegado y perseverante civismo, estimo en mucho el concurso que V.V. aportan a este empeño patriótico. Reciban mi afectuoso saludo y ténganme por su atento S. S. y amigo q. l. b. l. m.—A. Maura.

Cronico d'Inca

En nom de Deu i de la Santíssima Trinitat començ el Cronico d'aqueix any nou de 1916. Tots els batecs sans del nostre poble e-hi quedaràn estofjats i amen que e-hu fossen tots!

Endevant ses atxes!

DIA DE CAP D'ANY.—Constitució de l'Ajuntament—De bon matí quedà ajuntat el nostre Consell Municipal que ens ha de retgir aquest any. Vat-aquí de quina manera:

D. Domingo Alzina Jaume—Bal'le.

D. Francese Llabrés Fornés Tinent de Bal'le.

D. Pere A. Ferrer Alzina segon Tinent de Bal'le.

D. Juan Martorell Coll tercer Tinent de Bal'le.

D. Pere M. Morey Coll Sindic.

> Guillerme Tortella Guai Sindic suplent.

> Juan Gelabert Beltrán primer retgidor.

> Miquel Beltrán Llompart segon retgidor.

dor.

D. Rafael Ferrer Segui tercer Retgidor.

» Juan Fiol Beltrán quart »

» Ramón Reus Campins quint »

» Josep Capó Real sisè »

» Antoni Mateu Ribas sèptim »

» Miquel Amengual Janer octau »

» Bernat Alzina Alzina novè »

» Gonzalez Rubert Melis dezè »

Que Deu los do acert i bon maneig per exercir el càrrec tan delicat de pares del poble.

Una aclarícia: El Metge Sr. Llabrés, és estat elegit tinent-bal'le pel comú de Retgidors... però no ha pogut prendre posesori del seu càrrec per estar processat. Parlant clars s'entenen!

FESTA D'ESGLÉSIA.—Altar fumat i missa de tres, amb un sermó dolcíssim com el Nom de Jesús que predicà el P. Gínnart de l'Oratori de S. Felip Neri.

FESTA DE LA LLENGUA NOSTRA.—Ja hi va sortir enjoiada com una reina! No'n mancava d'altra! El Teatret del Circol d'obriers catòlics, era ple com un ou amb dos vermells. Aquella festa era molt nova; a molts semblà una revelació; però un sentiment de patria feia vibrar el cor de tots. D. Josep Siquier com a delegat del Bal'le presidí la Vel'lada acompanyat i rotetjat de les següents personalitats: de Mossen Josep Aguiló, de D. Sebastià Amengual, de D. Miquel Pujadas, de D. Joan Estelrich i de D. Miquel Durán. N'Andreu Caimari, Mossen Josep Aguiló i En Joan Estelrich feren un discurs per hom que mos va delitar fora mida... La nostra llengua en sortí ben vindicada de totes les objeccions que seguit, seguit la volen tacar de bastardia i de mastegat dialecte. Mos feren veure la raó del regionalisme fundat en el més fort patriotisme, i la necessitat de que se ensenyi a les escoles per adeltar més i més la cultura del poble.

Les poesies dels nostros poetes calops, «Deu i Patria» d'En T. Thos, «Als Joves» i «In Memoriam» d'en Costa «Sens Ventura» traducció de D.ª Maria A. Salvá «Glosa» d'En Maragall i «Poesia» de D.ª Marcelina Moragues galanament recitades p'en Jaume Estrany, N'Antoni Adrover, En Bartomeu Caimari, En Josep Oliver, En Bartomeu Cantallops, i N'Andreu Caimari ademés la delitosa rondaia *Es jai de sa barrequeta*, dita pel delitós Marià Aguiló i encare mes les alades cançons de «Patria» «L'Emigrant» «El Canigó» «Follies» «Arre Moreu»—que resucitaren l'aplec d'elements filarmònics,—cançons que no se que tenen de vida nostra...

que tant de bo sols sentís cantar cançons de ma terra, com deien les «Follies» tot va encendre un foc nou de ressurrecció, que amen que Deu no'l deixi estingir per ventura nostra.

Dia 2. Festa Inauguració dels exploradors.

A bell principi d'any pareix que aquí s'és desclosa com una flor de maig la simpàtica institució dels al lora guaites o Exploradors catòlics, enomenats originariament

boys scouts: Un altra dia insistirem en l'importància i dembe o modo d'esser d'aquesta institució.

Per avui recontem la festa

De bon matí remoreigen a eixams pel Círcol d'obers catòlics. Devers les deu ja són partits carretera de Ciutat avall, a esperar la Comissió de Binisalem; En venen una trentena que posen a ca'ls exploradors inquers i no n'hi va haver p'és qui en volgué. Els binisalemers en quedaren satisfets i agraits de noltros. A les tres i mitja del cap-vespre inquers i binisalemers se'n van a esperar els Ciutadans i Sollerics.

Amb febrosa impaciència esperaven quant es sentí la locomotora que siulava; i ben aviat una comissió dels Exploradors de Palma i de Sóller es vegeren devallar del tren. Un cop que saludaren els Inquers i Binisalemers amb ses banderes, acompanyats de sa música desfilaron vers l'Església.

Una vegada que estigueren ordenats a dins l'Església esposaren nostr' Amo. Allavors el molt llustre Sr. Quetgles dirigí la paraula als presents enaltint aqueixa institució tant sana i santa i ben recomenada per l'illustre Sr. Campins.

Donà s'enhorabona i encorrejà els nostros joves Exploradors.

Acabat el sermó i feta la reserva, els Exploradors es dirigiren davant la Rectoria ahont es llegiren els noms de les persones qui formen el Comité local.

Es llegiren alguns telegrams de adhesió, de les Institucions de Manacor, S. Llorens i Marratxí, i es pronunciaren entusiasmes discursos.

Després de saludades les banderes de Palma i Sóller els Exploradors feren cap an el Círcol d'Obrers Catòlics ont se servi un refresc.

A les sis i mitja se'n tornaren els Exploradors de Palma, Binisalem i Sóller.

A l'Estació es desenrotlla una escena ben entusiasta; donant-se visques a Espanya, an el Rei i an el poble d'Inca, i pres comiat, el tren parí cantant els Exploradors l'himne.

A les vuit i mitja comença la vel·lada.

Es representaren les comedies «dos Horas de reinado de un limpia Chimeneas» i «Trapacerias» aqueixa darrera agradà força.

Entre i entre es cantaren belles parifures.

Es rifaren els dos objectes que estaven esposats feia dies a Ca s'Hereu. La subasta dels billets sobrant fou un èxit. Un explorador Donà les gracies al Comité, a les autoritats i a tot el poble sustint al Director Mossèn Miquel Fuster qui per una indisposició no pogué assistir a la Vel·lada.

Dia 4. Reb el Sant Viatic Sor Margalida de Sant Josep, Religiosa de les Filles de la Misericòrdia. Deu li assistesca per sa part que li sia més convenient. Amen:

Dia 6. Festa dels Sants Reis. An el Cine del cap-vespre Els Empresaris tengueren l'acudit de fer una rifa de juguetes, i va dir bé. Gracies a Deu. Atlots a bufetades i gent jove i granada que s'hi lluia a les totes. Els empresaris tengueren la delicadesa de convidar els Exploradors, i no vos dic

si hi anaren ben xerpadets que eren un encantari. Llàstima que les películes no fossin un poc mes innocentes, que l'ignocència és el pa que més convé an els nostros estornells.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	95'00	el quintà
Blat	a	21'50	la cortera.
Xexa	a	23'00	id.
Sivada	a	09'00	id.
Id. forastera	a	08'50	id.
Ordi	a	10'00	id.
id. foraster	a	10'50	id.
Faves pera cuinar	a	27'00	id.
id. ordinarias	a	20'50	id.
id. per bestia	a	19'50	id.
Blat de les Indies	a	16'00	id.
Fasols	a	30'00	id.
Monjetes de confit	a	50'00	id.
Id. Blanques	a	45'00	id.
Siurons	a	30'00	id.
Garroves	a	06'50	

Escapulons

Nostros llegidors haurán vist que comensam a publicar lo que era objecte dels Ecos de Ca-nostra en forma de Cronicó. D'aquest treball n'està encarregat un abrinat jovencell que dessitjós de provar fortuna es vengut a fer feina a nostra escarada. Com e bon principiant li hem senyalada la part més flaca i enveriscolada de totes i en haver de repartir ganancies no faltarà renou. Valga que al nou cronista no li falta ideal per fer-ho per amor de Deu.

El nou Bal·le de Ciutat de Mallorca, Sr. Baró de Pinopar, ens participa que dia primer de gener prengué pocessorí del seu càrreg. Agraim l'atenció.

Demà dia 9, a les 4 del cap-vespre el Pare Robert Redal, de l'Orde de predicadors, donarà una conferencia an el Patronat Obrer

La Pau, amb motiu de celebrar l'inauguració dita societat de la nova casa social.

El meteix pare predicarà a Sant Francesc a l'ofici d'una festa votiva dedicada a Sant Antoni de Padua a les 10 del matí.

En números anteriors publicarem, si Deu ho vol, alguns dels discursos que se feren en la Diada de la Llengua Catalana.

Els números premiats de la rifa dels exploradors d'Inca son els següents:

El rellotge número 1458.

L'anell « 1104.

Hem estats invitats per la Comissió de la Creu Roja que tracta de instalar a Inca una secció, a una reunió que demà es tindrà an el Círcol d'obers catòlics a les 6 de la nit amb l'objecte d'extendre els nombaments de soci i elegir Junta Directiva.

NOSTROS AMICS DIFUNTS

Quan ahir acabaven d'escriure una agradable nova, de que la Srta. Na Catalina Fiol i Beltrán, de la Posada de L'uch, havia entrat dins una franca millorança en la malaltia de febre que tenia, mos sosprenqué la novetat que acabava d'entregar l'ànima a Deu.

La setmana passada ja havia rebut els Sagraments i la Bendició Apostòlica. Ha tenguda una mort propi de cristianes com ella que durant sa vida era fervorosa presidenta de chor de la Congregació del Cor de Jesús i de la Tercera Orde de Sant Francesc.

Tenia la bella edat de la floridesa: uns 25 anys, i era una de les joves més plantoses de la vila.

La consideració en que era tenguda i ho és sa família, e-hu prova la gentada que assistí al trasportament del cadàver al Cementerí, a més del gros contingent de filles de Maria i de la Congregació del Cor de Jesús que e-hi assistien en corporació.

De bon de veres acompanyam en la seva angustia a sos pares, l'Amón Bartomeu i sa Madona Catalina i a son germà i germanes per la pèrdua d'un ser tot estimat, que Deu fenga en la gloria i per quin descans i suffragi adressam oracions an el cel.

Tip. M. Durán.—Inca.

SASTRERIA

—DE—

MANUEL PLAZA

VISTE BIEN Y BARATO

VERIFICA LAS PRUEBAS A LA HORA DE HACER EL ENCARGO

BONITA COLECCION DE

GÉNEROS PARA TRAJE Y ABRIGOS

Se liquidan calcetines,

corbatas, tirantes ligas.

Calle CADENA esquina a Plaza Sra. EULALIA

(ANTIGUA CONFITERIA ROSSELLÓ) PALMA.